

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

PONIK

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

„Siędę i z ponika pragnienie ugaszę,
odkietnam konika i puszcę na paszę” – pisał
Mickiewicz, a jeszcze przed nim Trembecki:
„Spuszczając się w niziny, dobiegłem ponika,
który hojnie z otworów kamiennych wynika”.
Znamy to słowo tylko z literatury i, czytając,
zwykle domyślamy się, że ów PONIK to jakiś
strumyk czy potoczek. I, z grubsza rzecz biorąc,
to prawda. Jednak PONIK to strumyczek
szczególnego rodzaju: to taki ciek, który nie
łączy się z innymi – wytryska ze źródelka, by
w jakimś innym miejscu zniknąć ponownie pod
ziemią (czyli PONIKNAĆ). PONIK to także samo
miejsce, w którym strumyk znika pod ziemią
(stąd też nazwy miejscowe: Ponik, Poniki,
Ponikła i in.).